

INGEZONDEN

Aan den Heer B. R. Bakker, Voorzitter van de Nederlandsche Maatsch. tot bevordering der Tandheelkunst.

Hooggeachte Voorzitter!

Uw gewaardeerd antwoord in dit tijdschrift van 15 Oct. moge mij nog éénmaal nopen een klein „stukje” te schrijven, en wel over Uw zacht-verwijtend woord, dat ik onbillijk was in mijn schrijven.

Wanneer U schrijft: „Deze schijnbare inconsequentie is alleen verwonderlijk voor wie niet op de hoogte is van wat er in de Maatschappij omgaat”, dan ben ik het met die woorden geheel eens. Uw eerlijk gemoed doet er dan ook direct op volgen: „Dat gij U verwondert begrijp ik niet”.

Wanneer er in de afdelingen niet gewerkt, en in de jaarvergadering „gezwegen” wordt dan kan het Hoofdbestuur immers niet weten wat er in de Maatschappij omgaat!

Maar dat het T. v. T. toch wel gelezen wordt blijkt wel uit het „stukje” van Collega Hertstein, vlak onder Uw antwoord.

En dat zelfs het bestaan van een kliniek-commissie niet geheel onopgemerkt gebleven is blijkt wel uit het jaarverslag der Afd. N. Nederland in het T. v. T. van 15 Juni, pag. 431.

Niet in het feit, dat het H. B. requesteerde om den minister eraan te herinneren, dat naast medici, pharmaceuten en vroedvrouwen ook de tandartsen hun klein steentje bijdragen voor het gebouw der volksgezondheid, lag immers de inconsequentie, maar in de toelichting bij het request, die veilig achterwege had kunnen blijven... op grond van wat er toen reeds in de Maatschappij omging.

Conclusie: Dus moet er in de afdelingen meer gewerkt, in de jaarvergadering minder „gezwegen” worden, — vooral door de afwezigen!

Maar... wat is een afdeling? Wat is werken in een afdeling? Wat beteekenen „stukjes”?

Ik peins met U.

Met vriendelijke groeten

VAN ANDEL.

Collega van Andel schijnt in hoofdzaak door mijn antwoord dan toch tevreden gesteld te zijn.

Twee dingen ziet hij klaarblijkelijk nog niet en wel:

1o. dat de positie van de Mij. geheel anders werd, doordat de wet den ziekenfondsen het verstrekken van tandheelkundige hulp niet gebiedend voorschreef;

2o. dat hij bezwaren tegen wat het H. B. in het vorig vereenigingsjaar deed of naliet op de algemeene vergadering ter sprake had moeten brengen.

Voor 't overige wekt hij den schijn alsof hij een tegenstelling wil scheppen tusschen mijn woorden (de onvriendelijke spatieering is van hem) en mijn „eerlijk gemoed”. Voorloopig zal ik aannemen, dat hij in de keuze zijner woorden wat onachtzaam was.

Het slot van zijn betoog, (is 't nou goed?) is voor mij een collectie raadseltjes. Hij houde mij ten goede, dat ik, met alle waardeering, over ga tot de orde van den dag.

BAKKER.